

យើងធ្វើរួចហើយ ។ ទេអ្នកត្រូវតែប្រតិបត្តិស្វ័យឡាតូ ព្រោះស្វ័យឡាតូខ្ពស់ជាង
សម្លេងស្រែកទាំងឡាយ ។ បណ្តាស្នែកតូនខ្លាចស្វ័យឡាតូនិងម៉ាស់ឃ្មុំដូ ។»

ពេលខាងលើនេះគឺផលប្រយោជន៍ និងផលបុណ្យរបស់ស្វ័យឡាតូ ។
ដូច្នេះ ស្វ័យឡាតូជាការបណ្តុះបណ្តាលចិត្តឲ្យកើតមានសទ្ធាដ៏ខ្លាំងក្លា ព្រោះ
ស្វ័យឡាតូជាអ្វីបាដ្ឋាស្តុដ៏ធំធេងមហិមា ។

الصلاة

អាស្តូស្វ័យឡាតូ

អាស្តូលុល-ហៃត៍ عليه السلام

បោះពុម្ពលើកទី ១

មិថុនា គ. ស. ២០១០

ឧបសគ្គទាំងឡាយឲ្យខ្លួនខ្ចីអស់ ។"

ពេលស្រ្តីឡាត់ចប់ស្រេចហើយ ជាការល្អប្រសើរឲ្យខ្លួនអ្នក និងអង្វរសូម អ្វីដែលយើងប្រាថ្នា ដើម្បីនឹងឲ្យស្រ្តីឡាត់គ្រាប់គ្រាន់បរិបូរ ។ កុំអាលក្រោក ចេញពីស្រ្តីឡាត់ ការសូមខ្លួនអ្នកជាការល្អប្រពៃ ចូរធ្វើក្រោយពីស្រ្តីឡាត់ រួច ។

ការសូត្រគួរអានក្រោយស្រ្តីឡាត់ ការធ្វើអ៊ីសទីកុហ្សារ (استغفار, ការសូម ខមាទោស), ការសូត្រស្រ្តីឡាត់, ការសូត្រខ្លួនអ្នកផ្សេងៗ, ការបូងសូង សូមអ្វីមួយដែលខ្លួនប្រាថ្នា, ការសូត្រតាស់ប៊ីហ្វី (تسبيح) ព្រះនាង ហ្វាទីម៉ាស៊ីត (عليها السلام), ការស៊ូយ្យដូ អាស៊ីត (ក្រាបអរព្រះគុណអល់ឡោះហ្វី រួច), និងធ្វើល្អផ្សេងៗ ទុកជាការធ្វើអ្វីបាដ្ឋាស្តម្ភ ។

ការសូត្រតាស់ប៊ីហ្វី ព្រះនាងហ្វាទីម៉ាស៊ីត (عليها السلام), ឲ្យធ្វើក្រោយស្រ្តីឡាត់រួច, គឺសូត្រ អល់ឡីហ្វី អាក់បារ (الله أكبر) ៣៤ ដង, សូត្រ អាល់ហ្វាឌូ លិលឡាហ្វី ៣៣ ដង (الله أكبر), និងសូត្រ ស៊ីបហាណាល់ឡោះហ្វី (سُبْحَانَ اللهِ) ៣៣ ដង ។ ខ្លួនអ្នកនេះមានផលបុណ្យច្រើនណាស់ ជាខ្លួនអ្នក ដែលណាមួយម្នាក់ម្នាក់បានបង្រៀន ឲ្យចំពោះតែបុត្រីសម្លាញ់របស់ ព្រះអង្គ (صلى الله عليه وآله) ម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ គឺម្ចាស់ស្រ្តីហ្វាទីម៉ាស៊ីត (عليها السلام) ដូច្នោះហើយបានជា ហៅថា "តាស់ប៊ីហ្វី ព្រះនាងហ្វាទីម៉ាស៊ីត (عليها السلام)" ។

ការធ្វើ ស៊ូយ្យដូ អាស៊ីត (ក្រាបអរព្រះគុណអល់ឡោះហ្វី រួច) ជា អ្វីបាដ្ឋាស្តម្ភទៀត ដោយក្រាបព្រមទាំងសូត្រថា៖ "អាល់ហ្វាឌូ លិលឡាហ្វី ស្តុករ៉ន់លិលឡាហ្វី អាល់-អាហ្ស្វ យ៉ារ៉ប យ៉ារ៉ប" ។ អ៊ីម៉ា យូម៉ែនី (رضي الله عنه) មានប្រសាសន៍ថា៖ «ក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមពុំមានអ្វីមួយដែល មានបទបញ្ញត្តិលើសស្រ្តីឡាត់ឡើយ ។ ស្រ្តីឡាត់ជាវេហ៍ពលគាំទ្រប្រជា ជាតិ ។ ស្រ្តីឡាត់ប្រៀបបាននឹងរោងចក្រផលិតមនុស្ស ។ ស្រ្តីឡាត់ជាកំផែង ដ៏មាំ, ចូរថែរក្សាវាឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ។ ចូរកុំនិយាយ ឬស្រែកឡើងថា ពេលនេះ

ផលប្រយោជន៍, ការយល់ដឹងនិងអាថ៌កំបាំងរបស់ ស្រីឡាតូ

ស្រីឡាតូជាអ្វីបានដូចជាសំខាន់បំផុត ដែលបណ្តាសាស្ត្រានបានផ្តល់ចំពោះ បណ្តាបុត្ររបស់ព្រះអង្គ ។

ស្រីឡាតូកំចាត់សេចក្តីរង្វេង និងជាការរំលឹកដល់អស់ឡោះហ្ន៎ ។

ស្រីឡាតូកំចាត់សេចក្តីច្រឡោងខាម, សេចក្តីក្រអឺត, ជួយគាំទ្រមនុស្ស ក្នុងការតស៊ូពុះពារឧបសគ្គ ទុក្ខលំបាក, និងជាការសម្តែងការអរព្រះគុណ ចំពោះព្រះមេត្តាធម៌នាវរបស់អស់ឡោះហ្ន៎ ។

ស្រីឡាតូជាសសរកន្លោងនៃសាសនា ជាទង់ជ័យនៃសាសនាអ៊ីស្លាម ជាសោរនៃស្ថានសួគ៌ និងជាមធ្យោបាយត្រួតពិនិត្យប្រជារាស្ត្រ ។

ស្រីឡាតូជាគ្រឿងបន្សារភាពទន់ខ្សោយ និងតូចតាចភ្ជាប់នឹងភាព មហិមា, និងមានឥទ្ធិពលលើសអ្វីទាំងអស់ នោះគឺអស់ឡោះហ្ន៎ ។

ព្រះសាស្ត្រាអ៊ីស្លាម នៅក្នុងគ្រែកូនដៃត បានមានវចនៈថា៖ "អស់ឡោះហ្ន៎ ណែនាំឲ្យចេះប្រតិបត្តិស្រីឡាតូ" ។

អ៊ីម៉ាអាលី មានវចនៈថា ពេលព្រះអង្គ ប្រតិបត្តិស្រីឡាតូ ព្រះ អង្គ បានចុះចូលក្រោមព្រះបារមីអស់ឡោះហ្ន៎ ព្រះអង្គ ទាំងអស់ រៀរលែងអស់ឡោះហ្ន៎មួយ ។

ស្រីឡាតូ ២ រឿងរបស់អ្នកខ្លាចអស់ឡោះហ្ន៎ប្រសើរលើស្រីឡាតូ ១០០០ រឿងរបស់អ្នកមិនយកចិត្តទុកដាក់ មិនចេះពិចារណា ឬមិនខ្វល់ ខ្វាយក្នុងការប្រតិបត្តិស្រីឡាតូ ។

អ៊ីម៉ាយ៉ាកូហ្សារ អាស្រ័យខ្លួន មានវចនៈថា៖ "ការក្រាប សាច់ដូចជាស្រីឡាតូនេះ នឹងកើតមានរស្មីៗនេះនឹងកម្ទេចរំពាំង

- ស្រីឡាតូ (សំបាស់យ៉ាំង)..... ៩
- ការសម្អាត..... ៩
- រូខ្មុអ៊ី (الوضوء)..... ១០
- សំបាស់យ៉ាំងប្រចាំថ្ងៃ និងចំនួនរឿង..... ១១
- កន្លែងសំបាស់យ៉ាំង..... ១២
- អាស្មាន (أذان) និងអ៊ីក្វីម៉ាស៊ូ (إقامة)..... ១៣
- របៀបសូត្រអាស្មាន..... ១៣
- របៀបសូត្រអ៊ីក្វីម៉ាស៊ូ..... ១៤
- សំបាស់យ៉ាំងស្លឹបហ្ន៎ (صنح)..... ១៥
- គ្លីវ៉ាអ៊ាស៊ូ (ការសូត្រ)..... ១៦
- រុគ្គុអ៊ី (عزف)..... ១៨
- ស៊ូយូដូ (سجود) ការក្រាប..... ១៩
- គូនូត (ការលើកដៃសូមពរ)..... ២១
- តាស្មាស៊ូហ្ន៎ដូ (تسليم)..... ២៤
- តាស៊ីម (تسليم) សាឡាម..... ២៤
- រឿងទី ៣ និងរឿងទី ៤..... ២៥
- តាស៊ីមហ្ន៎ដូ (التسبيحات الأربعة) ការសូត្រសរសើរ អស់ឡោះហ្ន៎..... ២៦
- តាយ៉ាម៉ូ..... ២៨
- រៀបប្រតិបត្តិស្រីឡាតូ (غسل)..... ២៩
- ស្រីឡាតូ (សំបាស់យ៉ាំង) ដែលអស់ឡោះហ្ន៎ទទួល..... ៣១
- លក្ខណៈនៃអ្វីបានដូចជាសំខាន់ដែលត្រូវទទួល..... ៣១
- ផលប្រយោជន៍, ការយល់ដឹងនិងអាថ៌កំបាំងរបស់ស្រីឡាតូ..... ៣៤

- ពេលបរិច្ចាគយូមស៍ និងស្វាកាត់ គេចមិនព្រមបរិច្ចាគទេ ។
- អង្គុយជជែក និងនិយាយបង្វែរអ្នកដទៃ ។
- កាត់ផ្តាច់មេត្រីភាពពីបងប្អូនមុស្លីម ។
- មានចិត្តគំនិតអាក្រក់ចំពោះអ្នកដទៃជានិច្ច និងលាក់ទុកនូវភាពជាសត្រូវនៅក្នុងចិត្ត ។
- មានឧបនិស្ស័យ និងមារយាទមិនល្អចំពោះអ្នកដទៃ ឬចំពោះជនរួមគ្រួសារ ទោះជាឪពុកក្តីម្តាយក្តី មិនប្រកបដោយអំពើល្អ ជាមូលហេតុធ្វើឲ្យអ្នកដទៃទទួលរងនូវសេចក្តីលំបាក និងការក្តៅក្រហាយ ។

ទាំងនេះគឺមូលហេតុដែលធ្វើឲ្យអ្នកដទៃបាត់បង់សិទ្ធិ និងជាមូលហេតុដែលធ្វើឲ្យឃ្លាតឆ្ងាយពីអស់ឡោះហ្គ័រ ។ អ្នកណាប្រព្រឹត្តដូច្នោះ ចូរអ្នកនោះកុំសង្ឃឹមថាអស់ឡោះហ្គ័រនឹងទទួលស្ន័ឡាត្តុំ និងអ៊ីប្តាដ្វាស្តុំផ្សេងៗរបស់ខ្លួនឡើយ ។

អ្នកស្ន័ឡាត្តុំទាំងឡាយ ត្រូវតែធ្វើឲ្យស្ន័ឡាត្តុំរបស់ខ្លួនទៅជាចំណងដ៏មាំដែលចងខ្លួនឯងជាប់នឹងអស់ឡោះហ្គ័រ, ជាប់នឹងបងប្អូនញាតិមិត្ត និងជនដទៃ ។ ស្ន័ឡាត្តុំត្រូវតែពុំមែនចំណងដែលបំផ្លិចបំផ្លាញសិទ្ធិជនដទៃឡើយ ។

តើយើងនឹងដឹងម្តេចបាន ថាអស់ឡោះហ្គ័រព្រមទទួលឬបដិសេធស្ន័ឡាត្តុំរបស់យើងនោះ ? អ៊ីម៉ាយ៉ាត្តុំហ្វារ អាស្ន័ឡាត្តុំ صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថាៈ "បុគ្គលណាមានបំណងចង់ដឹងថា ស្ន័ឡាត្តុំរបស់ខ្លួនត្រូវទទួលឬទេនោះ ចូរអ្នកនោះពិចារណាមើលចុះថា ស្ន័ឡាត្តុំនោះបានការពារខ្លួនគេឲ្យឃ្លាតពីអំពើបាប និងអំពើអប្រិយឬទេ ? ទោះការពារបានតិចឬច្រើនក្តី ។ ដូច្នោះបើស្ន័ឡាត្តុំបានការពារគេឲ្យឃ្លាតពីការប្រព្រឹត្តខុស នឹងចាត់ទុកថាត្រូវ

នោះទុកឲ្យអ្នកនោះ ។ (សូរ៉េអ៊ែត ២១, អាយ៉ាត្ត ៩៤) ។"

២) អល់ឡោះប្តី ទទួលកិច្ចការ និងអ្វីបាដ្ឋាស្តុរបស់អ្នកណាដែលមាន ភក្តីភាពចំពោះព្រះអង្គ និងស្រឡាញ់បណ្តាសាស្តានិងបណ្តាអ្វីមាំ បរិសុទ្ធ ដោយព្រមទទួលព្រះអង្គទាំងនោះ ជាអ្នកដឹកនាំ ជាអ្នកមាន អំណាចក្នុងការថែរក្សា ។ ដូច្នោះ អ្វីបាដ្ឋាស្តុណាដែលប្រាសចាកការព្រម ទទួលស្គាល់នូវតំណែងវិទ្យាយ៉ាស្តុ អល់ឡោះប្តី នឹងមិនទទួលទេ; អ្វីមាំ យ៉ាក្តីហ្វារ អាស្ត្រូស្ត្រិក្វិ ធ្លាប់មានវចនៈថា៖ "អ្នកណាក៏ដោយដែល មិនព្រមទទួលតំណែងវិទ្យាយ៉ាស្តុរបស់យើងទេ, អល់ឡោះប្តីនឹងមិន ទទួលរម្មម៉ាល់របស់អ្នកនោះទេ ។"

៣) តាក់វ៉ា គឺការខ្លាចអល់ឡោះប្តី ។ សេចក្តីបរិសុទ្ធផុតពីបាប, ការចៀស អំពើដែលត្រូវហាម និងការប្រតិបត្តិស្វ័យឡាត្ត ដូចគ្នានឹងអ្វីបាដ្ឋាស្តុមួយ ដែលអល់ឡោះប្តីនឹងទទួលដែរ ពោលគឺ អល់ឡោះប្តីនឹងទទួល លុះណាតែប្រតិបត្តិទៅដោយសេចក្តីក្រែងខ្លាចអល់ឡោះប្តី ។ ពិត ណាស់, អល់ឡោះប្តីនឹងមិនទទួលអ្វីបាដ្ឋាស្តុ ឬស្វ័យឡាត្តរបស់អ្នកណា ដែលប្រាសចាកសេចក្តីក្រែងខ្លាចទេ, ដូចគ្នាអានចែងថា៖ "...អល់ឡោះប្តីទទួលយក[តង្វាយ] តែពីអ្នកណាដែលជឿស៊ីបចិត្តទេ ។ (ស.៥, អ.២៧)" ។

៤) ស្វ័យឡាត្តជាអ្វីបាដ្ឋាស្តុមួយ ដែលធ្វើឱ្យអល់ឡោះប្តីបានជិតស្និទ្ធនឹង អល់ឡោះប្តី ។ បើអ្នកប្រតិបត្តិស្វ័យឡាត្តប្រព្រឹត្តអំពើហាមឃាត់ អល់ឡោះប្តីនឹងមិនគាប់ព្រះហឫទ័យទេ អល់ឡោះប្តីនឹងមិនទទួល ស្វ័យឡាត្តនោះទេ ដូចជាបុគ្គលមួយចំនួនគឺ៖
-អ្នកជំពាក់បំណុលគេតែមិនព្រមសងបំណុលនោះទេ ។

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
សេចក្តីថ្កើម

អ៊ីម៉ាអ៊ាលី មានវចនៈថា៖ «ខ្ញុំដាក់បញ្ហាលើលោកទាំងអស់ជា ជាចំខាត ឲ្យព្យាយាមប្រឹងប្រែងប្រតិបត្តិស្វ័យឡាត្ត ព្រោះស្វ័យឡាត្តជាអំពើដ៏ ប្រសើរលើសអំពើទាំងអស់ ហើយជាសសរកន្លែងនៃសាសនារបស់ លោកទាំងអស់ (ប៊ីហ្គារ អាល់-អាន់រ៉ាវ) ។»

"...ចូរអ្នកធ្វើនមស្តារ ។ ការពិតធ្វើនមស្តាររារាំងមិនឲ្យប្រព្រឹត្ត អំពើអសីលធម៌និងអំពើអាក្រក់ ។ (ស. ២៩, អ.៤៥) ។"

អ៊ីម៉ាអ៊ាលី មានវចនៈថា៖ «អ្នកដែលបានទទួលការលុបលាង បាបគឺអ្នកប្រតិបត្តិស្វ័យឡាត្តដោយស្គាល់តម្លៃ (មីស្សាន អ៊ុលហ្គ្រីកម៉ាស្តុ, ប៊ីហ្គារ អាល់-អាន់រ៉ាវ) ។»

វិស្វលុលឡោះប្តី មានព្រះវចនៈថា៖ «នាថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាស្តុ, អ្វី ដែលគេនឹងពិនិត្យមើលមុនគេបង្អស់ ក្នុងចំណោមអំពើរបស់ខ្ញុំរាល់គ្នា របស់អល់ឡោះប្តី គឺស្វ័យឡាត្ត ។ បើស្វ័យឡាត្តនោះត្រូវគេទទួល, គេនឹង ពិនិត្យមើល(អំពើ)ផ្សេងទៀត, បើមិនត្រូវទទួលទេ គេនឹងមិនពិនិត្យមើល អំពើផ្សេងៗរបស់បាវនោះទេ (មីស្សាន អ៊ុលហ្គ្រីកម៉ាស្តុ, ប៊ីហ្គារ អាល់- អាន់រ៉ាវ) ។»

អ្នកមានសទ្ធាទាំងអស់ ត្រូវជ្រាបនូវកំហិតនៃការប្រតិបត្តិស្វ័យឡាត្ត, ដូច តទៅនេះគឺ៖
១-វ៉ាយ្យុប (កំហិត) ប្រតិបត្តិស្វ័យឡាត្តចាប់ពីពេញវ័យទៅ ពោលគឺ ចាប់ពី អាយុ ១៥ ឆ្នាំសម្រាប់មនុស្សប្រុស, ឯមនុស្សស្រីចាប់ពីអាយុ ៩ ឆ្នាំ ។
២-វ៉ាយ្យុបឲ្យដឹងច្បាស់អំពីបញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងការសង្ស័យ និងការភ្លេចភ្លាំង

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិស្វ័យឡាត់, ហើយក៏ត្រូវប្រាប់អំពីការប្រតិបត្តិតាមលោក
បណ្ឌិតខាងសាសនាអ៊ីស្លាម (មុច្ចុតាហ្ស៊ីដូ), និងមិនអនុញ្ញាតឲ្យប្រតិបត្តិ
តាម (តាកូលីដូ គឺការប្រតិបត្តិតាម) លោកបណ្ឌិតខាងសាសនាអ៊ីស្លាម
(មុច្ចុតាហ្ស៊ីដូ) ដែលរលត់ផុតទៅហើយទេ ។

៣-លក្ខណៈរបស់លោកបណ្ឌិតជាន់ខ្ពស់នៃសាសនាអ៊ីស្លាម (មុច្ចុតាហ្ស៊ីដូ)
ដែលយើងប្រតិបត្តិតាមនោះត្រូវមានដូចតទៅនេះគឺ៖

- ជាមនុស្សពេញវ័យស្របតាមសាសនាអ៊ីស្លាម (បាលីកូ) ។
- មានសតិសម្បជញ្ញៈ ។
- ជឿអ្វីម៉ាំទាំង១២ ។
- ជាមនុស្សប្រុស ។
- ជាមនុស្សដែលមានសមត្ថភាពវិនិច្ឆ័យ (អ៊ីច្ចីហ្សាដូ) ។
- មានយុត្តិធម៌ ។
- មានកំណើតត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ញត្តិអ៊ីស្លាម (មិនមែនកូនស្ត្រីណា
(نَـؤِى) ទេ) ។
- នៅរស់, មិនមែនរលត់ស្លាប់ផុតទៅហើយទេ ។

៤-វាប្រើប្រាស់ឲ្យដឹងឬស្គាល់គឺប្រឡាស្ត់ (الله) គឺទិសនៃបែទុលឡោះហ្គាំ; ហើយ
ក៏ឲ្យចេះដឹងនូវការប្រតិបត្តិសំបាស់យ៉ាង ក្នុងពេលធ្វើដំណើរដែលមានផ្លូវ
ឆ្ងាយលើសពី ៨ ហ្វារសាក់ (២៤ ម៉ែល ឬ ៣៨ គីឡូម៉ែត្រ) ឬធ្វើដំណើរទៅ
មកមានផ្លូវឆ្ងាយស្មើនឹង ៨ ហ្វារសាក់ ។ ការប្រតិបត្តិសំបាស់យ៉ាងក្នុង
ពេលធ្វើដំណើរនេះ សំបាស់យ៉ាងដែលមាន ៤ រីក្កាត់នោះនឹងធ្វើតែ ២
រីក្កាត់, ដូចជាសំបាស់យ៉ាងស្ត្រីហ្ស៊ីរ (نَـؤِى), អាស្សារ (عَصْر) និងអ៊ីស្សាអ៊ី (عِشَاء),
គឺនៅ ២ រីក្កាត់ដូចសំបាស់យ៉ាងស្ត្រីហ្ស៊ីរ (نَـؤِى); ឯសំបាស់យ៉ាងម៉ាក្ករីប (مَغْرِب)
នោះនៅដូចដើម, គឺ ៣ រីក្កាត់ដដែល ។

៥-សូត្រស្វ័យឡាត់ អាស់-ហ្វាទីហ្សាស្ត់ និង ស្វ័យឡាត់ផ្សេងៗ ក្នុងពេល
សំបាស់យ៉ាងស្ត្រីហ្ស៊ីរ, ម៉ាក្ករីប និង អ៊ីស្សាអ៊ី ឲ្យឮបង្ហូរ ។ តែនៅពេល

វាប្រើប្រាស់ ឲ្យធ្វើគូស្វ័យឡាត់ជាប់គ្នាកុំដាច់ ។
ពេលធ្វើគូស្វ័យឡាត់ ទឹកដែលយកមកប្រើត្រូវស្អាត និងបានទទួលការ
អនុញ្ញាតពីម្ចាស់ទឹកនោះ ។

ដូចគ្នា, ជាវាប្រើប្រាស់, កន្លែងធ្វើគូស្វ័យឡាត់នោះត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាតពី
ម្ចាស់វាសិន ។

ការនៀត (នឹកក្នុងចិត្ត) នោះពុំមែនការនិយាយទេ តែបើនិយាយចេញ
មកហើយទុកជាពុំខុស ។

បើមិនយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការធ្វើគូស្វ័យឡាត់ ដោយមិនគោរពពេលវេលាពី
លំដាប់មួយទៅលំដាប់មួយ, ពោលគឺទុកពេលចោលឲ្យហួសទៅមុខ ត្រង់
កន្លែងណាមួយ មិនត្រឹមត្រូវទេ ត្រូវធ្វើសាឡីជាចាំបាច់ ។

ស្វ័យឡាត់ (សំបាស់យ៉ាង) ដែលអស់ឡោះហ្គាំទទួល

អ៊ីម៉ាអ្គាលី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថា៖ "អ្នកម៉ាល់ភាគច្រើនដែលត្រូវទទួលនោះ
គឺអ្នកម៉ាល់ដែលបានប្រតិបត្តិដោយតាំងចិត្ត ។"

លក្ខណៈនៃអ្វីបាដាស្ត់ដែលត្រូវទទួល

១) លក្ខណៈដំបូងគឺការមានសទ្ធាមាំចំពោះអស់ឡោះហ្គាំ عَدُو, និងសាសនា
របស់ព្រះអង្គ عَدُو បុគ្គលណាមួយបានប្រតិបត្តិអ្វីបាដាស្ត់មួយជីវិតលុះស្លាប់
តែនៅក្នុងចិត្តបុគ្គលនោះពុំមានជំនឿឡើយសោះនោះ, ពិតណាស់,
អស់ឡោះហ្គាំ عَدُو នឹងមិនទទួលស្វ័យឡាត់របស់បុគ្គលនោះទេ, ដូចគ្នាអាស
ចែងថា៖ "អ្នកណាមួយសាងអំពើល្អ [ផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍
មនុស្ស និងប្រព្រឹត្តដើម្បីអស់ឡោះហ្គាំ] ហើយជាអ្នកមានសទ្ធា គេនឹងមិន
បដិសេធការខំប្រឹងប្រែងប្រព្រឹត្តរបស់អ្នកនោះទេ ។ យើងនឹងកត់ត្រាទង្វើ

គួស៊ូល អៀរទីម៉ាស៊ី (ងូតដោយមុជក្នុងទឹក) ។

ហ្គារ៉ា មិនឲ្យស្រ្តីដែលកាន់សីលធម៌អាហារ (ស្បៀម) ធ្វើគួស៊ូល អៀរទីម៉ាស៊ីទេ ។ ឯអ្នកដែលទៅធ្វើពីធីហ្គាច្រឡំធ្វើគួស៊ូលតារទីបី មិនឲ្យ ធ្វើគួស៊ូល អៀរទីម៉ាស៊ីទេ ។

នៀតពេលធ្វើគួស៊ូលមានដូចតទៅនេះគឺ៖ "ខ្ញុំធ្វើគួស៊ូលយ៉ាណាបាស្ត, គួស៊ូល ហ្គាដ្រី (غسل الخبض), គួស៊ូល នីហ្គាស, គួស៊ូល អ៊ីសទីហ្គាដ្រោះត្រ, គួស៊ូល អាល់ម៉ែយីត, និង គួស៊ូល ណាស្វារ (غسل النذر) ឬគួស៊ូលក្រីសាំ... គួរចាតាន់ អ៊ីលឡូលឡោះហ្គា ។"

ការប្រតិបត្តិគួស៊ូលតារទីបី គឺចាប់ផ្តើមដោយស្រោចទឹកលើក្បាល ដល់កព្រមទាំងនៀតផង ។ បន្ទាប់មកឲ្យស្រោចលើមួយចំហៀងខ្លួនខាង ស្តាំ តាំងពីស្មារហូតដល់ចុងជើង; រួចហើយស្រោចលើមួយចំហៀងខ្លួន ខាងឆ្វេង, ពីស្មារហូតដល់ចុងជើង ។ ការស្រោចទឹកលើខ្លួនទាំងខាងឆ្វេង និងខាងស្តាំនេះ, ចាំបាច់ឲ្យទឹកហូរទៅលើខ្នាស់ទាំងពីរអង្កើនោះដែរ ។

វ៉ាយ៉ូប មុននឹងប្រតិបត្តិគួស៊ូល ត្រូវជម្រះខ្លួនឲ្យស្អាតជាមុនសិន ។ បើ ក្នុងពេលធ្វើគួស៊ូលនោះ បែកណាមួយនៃខ្លួននោះមិនទទឹកទេ ចាំបាច់ត្រូវ ធ្វើគួស៊ូលសាថ្មី ។

ការប្រតិបត្តិគួស៊ូល អៀរទីម៉ាស៊ី ម្ចាស់ខ្លួនចាំបាច់ត្រូវនៅក្នុងទឹក ព្រម ទាំងនៀត បន្ទាប់មកឲ្យមុជទៅក្នុងទឹក ដោយឲ្យទឹកលិចក្បាល ។ បើធ្វើ គួស៊ូល អៀរទីម៉ាស៊ី រួចហើយ ដឹងប្រាកដថាមានកន្លែងណាមួយនៃខ្លួន ប្រាណនោះមិនទទឹក ការប្រតិបត្តិគួស៊ូលនេះខូច ត្រូវតែធ្វើសាថ្មីចាប់ពី ដើមមក ។

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិគួស៊ូល វ៉ាយ៉ូបឲ្យដុសខ្លួននិងឈ្លីសក់ ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យ ទឹកជ្រួតជ្រាបសព្វអង្កើនៃខ្លួនប្រាណ ។

សំបាស់យ៉ាងស្ទិស្ទិរ និង អុស្សារនោះត្រូវសូត្រដោយប្រើសម្លេងតិចៗ ឲ្យ ឮតែខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះ ។

៦-វ៉ាយ៉ូប ឲ្យដឹងថាសំបាស់យ៉ាងត្រូវប្រតិបត្តិដោយលំដាប់, មិនឲ្យយក មុនទៅធ្វើក្រោយ ឬយកក្រោយធ្វើមុននោះទេ; និងត្រូវយល់គោលនៃ ជំនឿ (អ៊ីម៉ាន់) ដែលមាន ៥ ប្រការគឺ៖

១-តៅហ្គីដូ (تَوَاحِد) គឺជឿជាក់ថាអស់ឡោះហ្គាជាព្រះតែមួយគត់, មិនមានអ្វី ឬអ្នកចូលរួមជាមួយឡើយ ។

២-អុខ្វីល (اِدَال) ត្រូវជឿជាក់ថាអស់ឡោះហ្គាមានយុត្តិធម៌ ទ្រង់ មិនសង្កត់សង្កិនឬប្រព្រឹត្តអំពើផ្សេងៗដែលខុសនោះទេ ។

៣-នូច្វីវ៉ាស្ត (نُؤْبُوَّة) ត្រូវជឿជាក់ថាអស់ឡោះហ្គាបញ្ជូនសាសនទូត មកដើម្បីដឹកនាំប្រជាជាតិទាំងពួង ក្នុងការប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិ របស់អស់ឡោះហ្គាតាអុឡា ។

៤-អ៊ីម៉ាម៉ាស្ត (اِئْمَانَة) ត្រូវជឿជាក់ថាព្រះសាស្តាមូហ្គាម៉ាដូ صلوات الله عليه وآله បាន ជ្រើសរើសអ្នកថែរក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់អស់ឡោះហ្គាតាអុឡា តាម ព្រះបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ج, បុគ្គលទាំងនេះមិនត្រូវបានជ្រើស រើសឡើងដោយមនុស្សទេ ។ បុគ្គលទាំងប៉ុន្មាននាក់នេះគឺអ៊ីម៉ា ទាំង ១២ អង្គ عليه السلام, មាននាមដូចតទៅនេះ គឺ៖

- ១-អ៊ីម៉ា អុលី បុត្ររបស់ អាប៊ូ ត្លីលីប صلوات الله عليه والسلام ។
- ២- អ៊ីម៉ា ហ្គាសាន់ បុត្ររបស់អ៊ីម៉ា អុលី صلوات الله عليه والسلام ។
- ៣-អ៊ីម៉ា ហ្គាសែន់ បុត្ររបស់ អ៊ីម៉ា អុលី صلوات الله عليه والسلام ។
- ៤-អ៊ីម៉ា អុលី តៃនុល-អុប៊ីខ្វីន صلوات الله عليه والسلام ។
- ៥-អ៊ីម៉ា មូហាំម៉ាដូ បាគ្លៀរ صلوات الله عليه والسلام ។
- ៦-អ៊ីម៉ា យ៉ាក្តូហ្គារ ស្ទីខ្វីកូ صلوات الله عليه والسلام ។
- ៧-អ៊ីម៉ា មូសា កាស្ទីម صلوات الله عليه والسلام ។
- ៨-អ៊ីម៉ា អុលី រីដ្វី صلوات الله عليه والسلام ។

៩-អ៊ីម៉ា មូហាំម៉ាដ្ឋ តាគី អាល-យ៉ាវ៉ាដ្ឋ صلوات الله عليه والسلام ។

១០-អ៊ីម៉ា អាល អាល-ហ្គាដ្ឋ صلوات الله عليه والسلام ។

១១-អ៊ីម៉ា ហ្គាសាន់ អាស៊ីវី صلوات الله عليه والسلام ។

១២-អ៊ីម៉ា មូហាំម៉ាដ្ឋ ម៉ាស៊ីវី صلوات الله عليه والسلام ។

៥-គឺយ៉ាម៉ាត្ត ត្រូវជឿជាក់ថាថ្ងៃអវសាននៃលោកនេះនឹងកើតឡើង, នាថ្ងៃនោះហើយ ដែលវិញ្ញាណរបស់មនុស្សគ្រប់រូបនឹងត្រូវយកចេញមកដើម្បីនឹងចាំទទួលការកាត់ក្តីពីព្រះជាម្ចាស់ عز وجل ថា កាលនៅមានជីវិតនៅលោកនេះបានធ្វើអំពើល្អ និងអំពើអាក្រក់ម្តេចខ្លះ, ហើយក៏ត្រូវដឹងនូវគោលនៃការប្រតិបត្តិសាសនា (ហ្សីរអ៊ីដ្ឋុន) ដែលមាន ១០ ប្រការគឺ៖

១-ស្ម័គ្រចិត្ត គឺសំបាស់យ៉ាង ។

២-ស្ម័គ្រចិត្ត (صوم) គឺការកាន់សីលធម៌អាហារ ។

៣-ស្ម័គ្រចិត្ត (زكاة) ។

៤-យ៉ាម៉ាដ្ឋ (جهاد) ។

៥-យ៉ាម៉ាដ្ឋ ឬ យ៉ាម៉ាដ្ឋ (خمس) ។

៦-ហ្គាដ្ឋ (حج) ។

៧-អារី បីល-ម៉ាករុហ្ស (الأمر بالمعروف) គឺការណែនាំឲ្យប្រតិបត្តិអំពើល្អ ។

៨-ណាហ្គី អាណីលមុនការ (النهي عن المنكر) គឺការហាមប្រព្រឹត្តិអំពើអាក្រក់ ។

៩-តារ៉ាល់ឡា (تواضع) គឺការស្រឡាញ់អាស្រ័យលុល-បៃត័របស់ព្រះសាស្តា صلوات الله عليه وآله ។

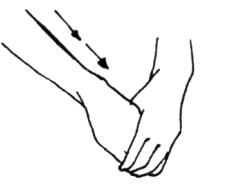
១០-តាបារីអ៊ី (تبرأ) គឺការស្អប់ខ្ពើមសត្រូវរបស់អាស្រ័យលុល-បៃត័របស់ព្រះសាស្តា صلوات الله عليه وآله ។

មក, ទទះដៃទាំងពីរឲ្យដីជាប់ដៃនោះជ្រុះ ។

២) យកដៃទាំងពីរនោះមកជូតមុខដោយចាប់ផ្តើមពីជើងសក់នៅបរិវេណថ្ងាសចុះមកដល់ខ្នងច្រមុះ ។

៣) រួចហើយ, យកដៃឆ្វេងជូតលើខ្នងដៃស្តាំដោយចាប់ផ្តើមពីលើកដៃរហូតដល់ចុងម្រាមដៃ

៤) បន្ទាប់មកយកដៃស្តាំជូតលើខ្នងដៃឆ្វេង, ចាប់ពីខាងលើកដៃរហូតដល់ចុងម្រាមដៃ ។

ចូរប្រតិបត្តិតាមរូបភាពខាងលើនេះ ។

៥) អ៊ីសទីយ៉ាតវ៉ាឃ្លីប (ការប្រុងប្រយ័ត្នវ៉ាឃ្លីប) ឲ្យយើងប្រតិបត្តិខ្លះចុងក្រោយនេះ (ខទី ៥), ទោះបីយើងធ្វើតាមឃ្លីបមុនស្តីឬមិនស្តីក៏ដោយ គឺ៖ ឲ្យយើងយកបាតដៃទាំងពីរទះផងដីម្តងទៀត, បន្ទាប់មកដៃឆ្វេងជូតខ្នងដៃស្តាំ, រួចហើយយកដៃស្តាំជូតខ្នងដៃឆ្វេង ។

រៀបប្រតិបត្តិគូស៊ូល (غسل)

គូស៊ូលមានពីរប្រភេទគឺ៖ គូស៊ូលតារទីបី (ងូតដោយស្រោចទឹក) និង

អាល់-អាប៊ាហ្គាស្ត ៣ ដង ។ រួចហើយរុករម្ភ, ហើយដើបឡើងវិញ ។ បន្ទាប់មកចុះសាច់ដូរស្ត ២ ដង, សូត្រតាស្តាស្តូហ្វិដូនិងឲ្យសាឡាមបញ្ចប់សំបាស់យ៉ាងម៉ាក្រីប ។

សំបាស់យ៉ាងអ៊ីស្តាអ៊ី (عشاء) មាន ៤ វិញ្ញាត ។ ពេលរបស់វានៅក្រោយសំបាស់យ៉ាងម៉ាក្រីប ។ របៀបប្រតិបត្តិដូចគ្នានិងរបៀបប្រតិបត្តិសំបាស់យ៉ាងស្វីហ្វិរនិងអាហ្គាស្តាវដែរ ខុសតែនៅតប៉ុណ្ណោះគឺនៅតថា៖ "ខ្ញុំសំបាស់យ៉ាងអ៊ីស្តាអ៊ី គួរបានតាន់ អ៊ីលឡូលឡោះហ្វី ។"

សំបាស់យ៉ាងទាំង ៥ នេះខុសគ្នាតែត្រង់ពេលសូត្រ អាល់ ហ្វាទីហាស្តូនិងសូត្រស៊ីរ៉េវ៉ាត្តិផ្សេងៗ ។ ត្រូវសូត្រឲ្យឮបង្ហូរពេលសំបាស់យ៉ាងស្វីហ្វិរ, ម៉ាក្រីបនិងអ៊ីស្តាអ៊ី ។ តែត្រូវសូត្រឲ្យឮតិចៗល្មមតែឲ្យខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះពេលសំបាស់យ៉ាងស្វីហ្វិរនិងអាហ្គាស្តាវ ។

តាយ៉ាម៉ុ

តាយ៉ាម៉ុគឺការសម្អាតដោយមិនប្រើទឹក ។ ឯរបៀបប្រតិបត្តិមានលំដាប់តិចជាងការប្រតិបត្តិរុករម្ភនិងគូស៊ីល ។ មិនអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើតាយ៉ាម៉ុទេកាលណាមានទឹក ។

អនុញ្ញាតឲ្យធ្វើតាយ៉ាម៉ុពេលដែលរកទឹកមិនបាន, ឬបើខ្លាចមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ខ្លួនពេលប៉ះទឹក ក្នុងពេលធ្វើរុករម្ភ ឬធ្វើគូស៊ីលនោះ ។ ដូច្នោះ, ជាវ៉ាយ៉ាម៉ុត្រូវធ្វើតាយ៉ាម៉ុ ។ របៀបធ្វើតាយ៉ាម៉ុមានដូចតទៅនេះ គឺ៖

មុនប្រតិបត្តិតាយ៉ាម៉ុត្រូវនៅតថា៖ "ខ្ញុំធ្វើតាយ៉ាម៉ុ គួរបានតាន់ អ៊ីលឡូលឡោះហ្វី ។"

១) យកបាតដៃទាំងពីរទៅស្អាប ឬទះផងដីដែលស្អាត ។ បន្ទាប់

- អ្វីដែលធ្វើឲ្យសំបាស់យ៉ាងខូចមានដូចតទៅនេះគឺ៖
- ១-ការបែរដងខ្លួនចេញពីភ្នំបឡាត្តូ ឬបែរទៅទិណាមួយក៏ដោយ ។
- ២-និយាយក្នុងពេលសំបាស់យ៉ាង ។
- ៣-សើចក្នុងពេលសំបាស់យ៉ាង ។
- ៤-បរិភោគ ឬផឹក ទោះតិចក្តីច្រើនក្តី ។
- ៥-យំព្រោះតែមានកង្វល់ផ្លូវលោកនេះ; តែបើយំព្រោះខ្លាចការដាក់ទោសរបស់អល់ឡោះហ្វីតាហ្គាស្តនោះអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើបាន ។
- ៦-បើរុករម្ភខូច, សំបាស់យ៉ាងក៏ខូចដែរ ។

ស្វីឡាត្តូ (សំបាស់យ៉ាង)

អ្នកណាមិនបោះបង់សំបាស់យ៉ាង ដែលជាព្រះបញ្ញត្តិមួយដ៏ចាំបាច់សម្រាប់ខ្លួនគេក្នុងគោលនៃការប្រតិបត្តិសាសនា (ហ្វីរុដូដូនីន) អ្នកនោះនឹងបានទទួលនូវរង្វាន់នៃព្រះមេត្តាធម៌ពីព្រះជាម្ចាស់ ។ អ្នកណាបោះបង់ចោលនូវសំបាស់យ៉ាង រង្វាន់តបស្នងរបស់អ្នកនោះគឺភ្លើងនរកនិងការដាក់ទោសដ៏ធ្ងន់ ។ ពិតណាស់, ភ័ស្តុតាងនៃរឿងនេះមានច្រើននៅក្នុងគួរអាននិងហាឌីស្ទ ។

ដូច្នោះ, ចាំបាច់ត្រូវអធិប្បាយអំពីរឿងទូទៅដែលទាក់ទងនឹងសំបាស់យ៉ាងជាចម្បង; បន្ទាប់មកនឹងអធិប្បាយអំពីការប្រតិបត្តិសំបាស់យ៉ាង ។

ការសម្អាត

អ្នកមានសទ្ធាទាំងឡាយ ត្រូវសម្អាតសម្លៀកបំពាក់និងខ្លួនប្រាណរបស់ខ្លួន ។ ដូច្នោះ មុននឹងសំបាស់យ៉ាង យើងត្រូវធ្វើរុករម្ភ (ជម្រះខ្លួន) ជា

មុនសិន ដោយទឹកបរិសុទ្ធដែលមិនមានវត្ថុផ្សេងលាយ និងចាំបាច់ជាទឹក
ដែលបានយកមកពីអ្នកផ្សេងដោយបានទទួលការអនុញ្ញាត ។

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
اللَّهُ أَكْبَرُ វ៉ា ឡា អ៊ីឡាហ្វា អ៊ីលឡុលឡោះហ្វា
اللَّهُ វ៉ាល់ឡីហ្វា អាត់បារ

រៀបចំ (الوضوء)

រូប ១

ចាប់ផ្តើមធ្វើរៀបចំដោយនៀត (តាំងចិត្ត) ថា៖ "ខ្ញុំធ្វើ
រៀបចំ គួរបាន អ៊ីលឡុលឡោះហ្វា ។" នៀត (ការ
តាំងចិត្ត) ត្រូវធ្វើព្រមនឹងពេលលាងមុខ ដោយ
លាងពីជើងសក់, នាបរិវេណថ្ងាស, រហូតទៅដល់
ចុងចង្កា ។ លាងសព្វផ្ទៃមុខ ដូចនៅលើរូបភាពទី
១ ។

រូប ២

បន្ទាប់មកលាងដៃ ដោយចាប់ផ្តើមលាងដៃស្តាំ
មុន ។ លាងចាប់ពីកែងដៃរហូតដល់ចុងម្រាម
ដៃ ។ បន្ទាប់មកលាងដៃឆ្វេង ដោយធ្វើដូចការ
លាងដៃស្តាំ ដូចនៅលើរូបភាពទី ២ ។

រូប ៣

រួចហើយធ្វើ "មាសាស់ (مسح)" (ការជូត) ចាប់
ផ្តើមជូតក្បាលដោយប្រើដៃស្តាំ ដែលទទឹកស្រាប់
ហើយនោះ (ពេលគឺមិនយកដៃស្តាំទៅលាងម្តង
ទៀតដើម្បីឲ្យទទឹកម្តងទៀតនោះទេ) ។ ឯក្បាល
នោះវិញត្រូវស្ងួតមិនទទឹកទេ ពេលគឺមុននឹងជូត
ក្បាលៗនោះត្រូវស្ងួត មិនទទឹកស្រាប់ហើយទេ ។ ពេលជូត, ឲ្យជូតដោយ
អូសដៃមកខាងមុខ; មិនរុញទៅខាងក្រោយក្បាលនោះទេ ។ ដូចនៅលើ
រូបភាពទី ៣ ។

បន្ទាប់មកឲ្យជូតខ្នងជើងទាំងពីរ ។ ជូតខ្នងជើងស្តាំមុនដោយដៃស្តាំ, ពី

អត្ថន័យ៖ សេចក្តីរុងរឿងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អល់ឡោះហ្វា, សេចក្តី
សរសើរជាកម្មសិទ្ធិរបស់ ។ ពុំមានព្រះផ្សេងពីអល់ឡោះហ្វាឡើយ,
អល់ឡោះហ្វាមហាធំធេង ។

សូត្រ ៣ ដង ។ រួចហើយចុះរុគ្គុម, ដូចក្នុងរូបភាពទី ៧, និងសាច់ដូសូ,
ដូចរូបភាពទី ៨ និងរូបភាពទី ៩ ។ រួចហើយសូត្រតាស្តាស្តូហ្វាដូនិង
សាឡាម ។

អ្នកណាមួយមិនសូត្រស្ត្រីឡាវ៉ាតណាប៊ី និងក្រុមគ្រួសារបរិសុទ្ធ
ព្រះអង្គក្នុងសំបាស់យ៉ាងទេ, សំបាស់យ៉ាងរបស់អ្នកនោះទុកជា
មោឃៈ (បាតាល់) ។

សំបាស់យ៉ាងអាស្វារ (عصر) មាន ៤ វិញ្ញាត, របៀបប្រតិបត្តិដូច
សំបាស់យ៉ាងស្លឹបហ្វាដែរ, ខុសតែនៅតប៉ុណ្ណោះគឺ៖ "ខ្ញុំសំបាស់យ៉ាង
អាស្វារ គួរបាន អ៊ីលឡុលឡោះហ្វា ។"

សំបាស់យ៉ាងម៉ាក្រឹប (مغرب) មាន ៣ វិញ្ញាត, របៀបប្រតិបត្តិដូចរបៀប
សំបាស់យ៉ាងស្លឹបហ្វាដែរ, ខុសតែនៅតថា៖ "ខ្ញុំសំបាស់យ៉ាងម៉ាក្រឹប
គួរបាន អ៊ីលឡុលឡោះហ្វា ។" ពេលសូត្រតាស្តាស្តូហ្វាដូនិង, ចុងវិញ្ញាតទី
២, មុនឲ្យសាឡាម, តែយើងមិនឲ្យសាឡាមទេ, យើងក្រោកឈរឡើង
ដើម្បីប្រតិបត្តិវិញ្ញាតទី ៣ ។ ឈរត្រង់ខ្លួនហើយឲ្យសូត្រតាស្តាស្តូហ្វា

(بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّةِ أَقْوَمٍ وَأَقْعُدُ)¹¹ (បីហ្មៅលីលឡាហ្មាំ វ៉ា គូវ៉ាទីហ្មាំ អាគូមូ វ៉ា អាភ្នំអ៊ូដូ)

អត្ថន័យ៖ ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំក្រោកនិងអង្គុយ អាស្រ័យអំណាចនិង ឥទ្ធិពលរបស់អល់ឡោះហ្មាំ ។

តាស់បីហ្មាត អាល់-អារបាអុស្ត (التَّسْبِيحَاتُ الأربعة) ការសូត្រ សរសើរអល់ឡោះហ្មាំ

ក្រោយពីឈរនឹងខ្លួនហើយ (ក្នុងវិញ្ញាតទី ៣ នេះ), ដូចរូបភាពទី ៦, ឲ្យ សូត្រថា៖

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ ស៊ុបហ្មាណាល់ឡោះហ្មាំ វ៉ាល់ហ្មាំខូ លីលឡាស្ត់
 اللَّهُ أَكْبَرُ វ៉ា ឡា អ៊ីឡាហ្មា អ៊ីលឡុលឡោះហ្មាំ
 اللَّهُ أَكْبَرُ វ៉ាល់ឡាហ្មាំ អាភ្នំបារ

អត្ថន័យ៖ សេចក្តីរុងរឿងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អល់ឡោះហ្មាំ, សេចក្តី សរសើរជាកម្មសិទ្ធិរបស់អល់ឡោះហ្មាំ ។ ពុំមានព្រះផ្សេងពីអល់ឡោះហ្មាំ ឡើយ, អល់ឡោះហ្មាំមហាធំធេង ។

សូត្រជូនៗ ៣ ដង, រួចហើយរុក្ខអ៊ុំ, ដូចរូបភាពទី ៧ ។ បន្ទាប់មកចុះ សាច្ច៍ដ្ឋាស្ត់ពីរដង, ដូចក្នុងរូបភាពទី ៨ ។ នៅរវាងសាច្ច៍ដ្ឋាស្ត់ទាំងពីរ, ឲ្យ អង្គុយមួយភ្លែត, ដូចក្នុងរូបភាពទី ៩ ។ រួចសាច្ច៍ដ្ឋាស្ត់ទាំងពីរហើយ, ឲ្យ ក្រោកឈរ, ដូចក្នុងរូបភាពទី ៦, ដើម្បីប្រតិបត្តិវិញ្ញាតទី ៤, ហើយសូត្រថា៖

¹¹ ការសូត្រមួយឃ្លានៅក្នុងវង់ក្រចកនេះជាមុសតាហ្មាប់ ។

ចុងម្រាមជើងរហូតដល់ភ្នែកគោរ (កជើង) ។ រួច ហើយជូតខ្នងជើងឆ្វេងដោយដៃឆ្វេង, របៀបជូតដូច គ្នា ។ ជើងទាំងពីរ, ក្នុងពេលជូត, ត្រូវស្ងួត មិនទទឹក ស្រាប់ហើយទេ, ដូចក្បាលដែរ ។ ដូចនៅលើរូបភាព ទី ៤ ។

សំបាស់យ៉ាំងប្រចាំថ្ងៃ និងចំនួនវិញ្ញាត

វ៉ាយ៉ុបត្រូវដឹងពេលវេលារបស់សំបាស់យ៉ាំងប្រចាំថ្ងៃ និងចំនួនវិញ្ញាត របស់គ្រប់ៗសំបាស់យ៉ាំង ។ ព្រះសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ៍ មិនបានបន្ថែម ឬ បន្ថយពេលវេលារបស់សំបាស់យ៉ាំងទាំងនោះទេ, ចំនួនពេលសំបាស់យ៉ាំង ប្រចាំថ្ងៃទាំងនោះមាន ៥ ពេលគឺ៖

- ១) ពេលស្លឹបហ្មាំ (صَبْحُ) មាន ២ វិញ្ញាត, ចាប់ពីសម្លេងអាស្មាន (أذان) ស្លឹបហ្មាំទៅដល់ពេលថ្ងៃរះ ។
- ២) ពេលស្លឹបហ្ម្វិរ (ظُهْرُ) មាន ៤ វិញ្ញាត, ចាប់ពីសម្លេងអាស្មាន ស្លឹបហ្ម្វិរ ទៅដល់ថ្ងៃលិច ។
- ៣) ពេលអុស្មារ (عَصْرُ) មាន ៤ វិញ្ញាត, ចាប់ផ្តើមក្រោយពីសំយ៉ាំង ស្លឹបហ្ម្វិររួចរហូតដល់ថ្ងៃលិច ។ និយាយឲ្យស្រួលស្តាប់ គឺក្រោយពី សំយ៉ាំងស្លឹបហ្ម្វិររួចភ្លាមយើងអាចសំយ៉ាំងអុស្មារបានភ្លាម, ដោយ មិនបាច់រង់ចាំពេលអុស្មារ ។ តែបើរង់ចាំឲ្យដល់ពេលសំយ៉ាំង អុស្មារនោះក៏មិនខុសទេដែរ; ហើយក្នុងពេលអុស្មារនេះ យើង សំយ៉ាំងបានតែអុស្មារមួយប៉ុណ្ណោះ, មិនអាចសំយ៉ាំងស្លឹបហ្ម្វិរ ជាមួយផងបានទេ ព្រោះជាពេលសម្រាប់តែអុស្មារមួយ

ប៉ុណ្ណោះ ។

នៅក្នុង ស្ត្រីប្តី ឬ ប្តីខ្ញុំ លោក អ៊ីបនូ អាប់បាស់មានប្រសាសន៍ថា៖
"វិស្វលុលឡោះប្តី បានប្រតិបត្តិ ៧ រ៉ក្កាត់ជាមួយគ្នា (សំយ៉ាង
ម៉ាក្តុរីបនិងអ៊ីស្តាអ៊ី), ហើយព្រះអង្គ បានប្រតិបត្តិ ៨ រ៉ក្កាត់
ជាមួយគ្នា (សំយ៉ាងស្ត្រីប្តីនិងអ៊ុស្តាអ៊ី) ។" លោកមុស្លីមក៏មាន
ប្រសាសន៍ដូច្នោះដែរ ។

៤) ពេលម៉ាក្តុរីប (مغرب) មាន ៣ រ៉ក្កាត់ ចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃលិចទៅ, ពី
សម្លេងអាស្ថានម៉ាក្តុរីប រហូតជិតដល់អធ្រាត្រ ។

៥) ពេលអ៊ីស្តាអ៊ី (عشاء) មាន ៤ រ៉ក្កាត់, ចាប់ផ្តើមក្រោយពីសំយ៉ាង
ម៉ាក្តុរីបរហូតជិតទៅដល់អធ្រាត្រ ។ និយាយឲ្យស្រួលស្តាប់គឺ
ក្រោយពីសំយ៉ាងម៉ាក្តុរីបរួចភ្លាម យើងអាចសំយ៉ាងអ៊ីស្តាអ៊ីភ្លាម
បាន, ដោយមិនបាច់រង់ចាំឲ្យពេលអ៊ីស្តាអ៊ីមកដល់ទេ ។ តែបើចង់
សំយ៉ាងនៅពេលរបស់អ៊ីស្តាអ៊ីតែម្តងក៏បាន, មិនខុសទេ; ហើយ
ក្នុងពេលនេះយើងសំយ៉ាងបានតែអ៊ីស្តាអ៊ីមួយប៉ុណ្ណោះ, សំយ៉ាង
ម៉ាក្តុរីបជាមួយផងមិនបានទេ ព្រោះជាពេលសម្រាប់តែអ៊ីស្តាអ៊ី
មួយប៉ុណ្ណោះ ។

កន្លែងសំបាស់យ៉ាង

ជាវិញ្ញាបនបត្រសម្រាប់អ្នកសំបាស់យ៉ាង, កន្លែងដែលឲ្យសំបាស់យ៉ាងបាន
នោះគឺកន្លែងដែលប្រាសចាកសេចក្តីស្មោកគ្រោក (ណាយ្វីស) ដែល
សាសនាដាក់បញ្ញត្តិមក និងជាកន្លែងដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពី

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ
الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

អាស់អាឡាម អាឡែណា វ៉ាអាឡា អ៊ីបាខ្លីលឡា
ប្តីស្ត្រីលីប្តីន អាស់សាឡាមអាឡែគុំ
វ៉ា ពោះប្តីម៉ាទុលឡឺប្តី វ៉ា បារកាទុះប្តី

អត្ថន័យ៖ (ឱណាប៊ី សូមឲ្យសិរីសួស្តីនិងព្រះពររបស់អល់ឡោះប្តីកើត
មានដល់ព្រះអង្គ ។) សូមឲ្យសិរីសួស្តីកើតមានដល់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ
ទាំងឡាយ និងមានដល់បារទាំងឡាយរបស់អល់ឡោះប្តី ។ សូមឲ្យ
សិរីសួស្តីមានដល់ព្រះអង្គទាំងឡាយ ព្រមទាំងព្រះមេត្តាធម៌និងព្រះពរ
របស់អល់ឡោះប្តីផងដែរ ។

ក្រោយពីបានសូត្រចប់ហើយ, សំបាស់យ៉ាងស្ត្រីប្តី (ص) ក៏ចប់ត្រឹម
នេះដែរ ។ តទៅនេះយើងអធិប្បាយអំពីសំបាស់យ៉ាងដែលមានបីរ៉ក្កាត់
និងបួនរ៉ក្កាត់ ។

រ៉ក្កាត់ទី ៣ និងរ៉ក្កាត់ទី ៤

បើសំបាស់យ៉ាងបួនរ៉ក្កាត់, របៀបប្រតិបត្តិដូចនឹងសំបាស់យ៉ាងស្ត្រីប្តី
ដែរ ខុសតែនៀតប៉ុណ្ណោះ ។

ពេលសំបាស់យ៉ាងស្ត្រីប្តី (ص), យើងនៀតថា៖ "ខ្ញុំសំបាស់យ៉ាង
ស្ត្រីប្តី គួរបាន អ៊ីលឡាលឡោះប្តី" ។

ក្រោយពីបានសូត្រតាស្តូស្ត្រីប្តីរួចហើយ, នៅចុងរ៉ក្កាត់ទី ២, ឲ្យ
ក្រោកឈរឡើងដើម្បីប្រតិបត្តិរ៉ក្កាត់ទី ៣, ដោយសូត្រក្នុងពេលក្រោក
ឈរឡើងនេះថា៖

តាស្មាស្ត់ហ្វីដ្វី (تَشَهُدُ)

ពេលអង្គុយក្រោយពីបានសូយូដ្វីពីរដងក្នុងរំក្លាត់ទី ២, ឲ្យសូត្រ
តាស្មាស្ត់ហ្វីដ្វីដូចតទៅនេះ គឺ៖

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ អាស្ត់ហ្វាខូ អាស់ឡា អ៊ីឡាហ្វា
អ៊ីលឡុលឡោះហ្វី
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ វ៉ាស្ត់ដាស្ត់ ឡា ស្វាវីកាឡាស្ត់ វ៉ា អាស្ត់ហ្វាខូ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ អាស្ត់ណា មូហ្វាម៉ាដ្វាន់ អ្នាប់ខូហ្វី វ៉ា វីស្វីលុះហ្វី
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ អស់ឡីហ្វីម៉ា ស្វល់លី អ្នាឡា មូហ្វាម៉ាដ្វី វ៉ា
អាស្តី មូហ្វាម៉ាដ្វី

អត្ថន័យ៖ ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំសូមប្តេជ្ញាជាឧទ្ធរណ៍ថាពុំមានព្រះផ្សេងពី
អស់ឡោះហ្វី ឡើយ, ព្រះអង្គ ជាឯកអាទិទេព, ពុំមានអ្វីប្រៀបប្រដូច
ព្រះអង្គបានឡើយ ។ ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំសូមប្តេជ្ញាថាមូហ្វាម៉ាដ្វី ជា
បម្រើនិងជាព្រះសាស្ត្រាបសំព្រះអង្គ ។ សូមអស់ឡោះហ្វីប្រទានពរ
ជ័យសិរីសួស្តីដល់មូហ្វាម៉ាដ្វីនិងក្រុមគ្រួសារព្រះអង្គ ។

តាស្តលីម (تَسْلِيمُ សាឡាម)

បន្ទាប់ពីនោះមកសូត្រតាស្តលីម (សាឡាម) ដូចតទៅនេះ គឺ៖
سَلَامٌ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ វ៉ា រ៉ោះហ្វីម៉ាទុលឡីហ្វី វ៉ា បារីកាទុះហ្វី

¹⁰ ការសូត្រមួយឃ្លានៅក្នុងរង្វង់ក្រចកនេះជាមុសតាហ្វាប ។

ម្ចាស់កន្លែងនោះ ។

អាស្មាន (إِقَامَةُ) និងអ៊ីក្វីម៉ាស្ត់ (أَذَانُ)

ក្រោយពីបានប្រតិបត្តិវិធីហ្វីហ្វី, អ្នកសំបាស់យ៉ាងត្រូវឈរលើមុខ
ទៅឯក្លឹបឡាត្ត់ សូត្រអាស្មាននិងអ៊ីក្វីម៉ាស្ត់ជាភាសាសាវ៉ាប៊ីឡេត្រីមត្រូវ ។

របៀបសូត្រអាស្មាន

الله أكبر . اللهُ أكبر . اللهُ أكبر . اللهُ أكبر អស់ឡីហ្វី អាក់បារ (៤ ដង)
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . អាស្ត់ហ្វាខូ អាស់ឡា អ៊ីឡាហ្វា
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . អ៊ីលឡុលឡោះហ្វី (២ ដង)
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ . أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ . អាស្ត់ហ្វាខូ អាស្ត់ណា មូហ្វាម៉ាដ្វាន់
رَسُولُ اللَّهِ . វីស្វីលុលឡោះហ្វី (២ ដង)
(أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَوَلِيُّ اللَّهِ . أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَوَلِيُّ اللَّهِ)¹ (អាស្ត់ហ្វាខូ អាស្ត់ណា អ្នាលីយ៉ៅ
វ៉ាលីយុលឡោះហ្វី (២ ដង)
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ . حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ . ហ្វីយ៉ា អ្នាឡាស្ត់ស្តីឡាស្ត់ (២ ដង)
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ . حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ . ហ្វីយ៉ា អ្នាឡាល់ហ្វាឡាស្ត់ (២
ដង)
حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ . حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ . ហ្វីយ៉ា អ្នាឡា ខុយរីល អ្នាម៉ាល់
(២ ដង)

¹ ការសូត្រ اللهُ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَوَلِيُّ اللَّهِ . أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَوَلِيُّ اللَّهِ នេះមិនមែននៅក្នុងអាស្មាននិង
អ៊ីក្វីម៉ាស្ត់តែម្តងទេ, យកល្អឲ្យសូត្រក្រោយពីសូត្រព្រះនាមរបស់
វីស្វីលុលឡោះហ្វី តែបើមិនសូត្រក៏មិនខុសទេ ។

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً رَبِّبَانَا អាទីណា ហ្នឹងដូខុនយ៉ា
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا ហ្នាសាណាតៅ វ៉ា ហ្នីលអាឃ្នើរទី
 عَذَابَ النَّارِ ហ្នាសាណាតៅ វ៉ាគីណា អុស្តាបានណារ

អត្ថន័យ៖ សូមព្រះជាម្ចាស់របស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំទាំងឡាយប្រទាន
 អ្វីៗដ៏ល្អប្រសើរនាពេលនេះ និងអ្វីៗដ៏ល្អប្រសើរនាពេលខាងមុខ; និង
 សូមព្រះអង្គមេត្តាជួយឲ្យទូលបង្គំជាខ្ញុំទាំងឡាយចៀសផុតពីការរងទុក្ខ
 នៃនរកផង ។

យើងអាចសូត្រគូនូតផ្សេងៗច្រើនទៀតបាន ។

ក្រោយពីនោះមក ដាក់ដៃចុះឈរត្រង់ខ្លួន, ដូចរូបភាពទី ៦; ហើយចុះ
 រុក្ខអ៊ី ដូចរុក្ខអ៊ីវិញដំបូង និងឲ្យសូត្រក្នុងពេលរុក្ខអ៊ីនេះថា៖

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ ស៊ុបហ្នាណា រ៉ប់បីយ៉ាល់ អុស្តីមី
 رَبِّيَ الْكَبِيرِ វ៉ាបីហ្នាំខ្លឹះហ្នាំ
 (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ)⁸ (អល់ឡីហ្នាំមម៉ា ស្រល់លី អុឡា មូហ្នាំម៉ាដូ
 វ៉ា អាលី មូហ្នាំម៉ាដូ)

អត្ថន័យ៖ សូមថ្វាយសេចក្តីរុងរឿងនិងការសរសើរចំពោះព្រះជាម្ចាស់
 របស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ព្រះអង្គទ្រង់មហាធំធេង (សូមអល់ឡាហ្នាំមម៉ា
 ប្រទានពរជ័យសិរីសួស្តីដល់មូហ្នាំម៉ាដូនិងក្រុមគ្រួសារព្រះអង្គ) ។

⁸ ការសូត្រមួយឃ្លានៅក្នុងរងក្រចកនេះជាមុសតាហ្នាប៉ ។

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ឡា អីឡាហ្នា អីលឡុលឡោះហ្នាំ
 (9 ដង)

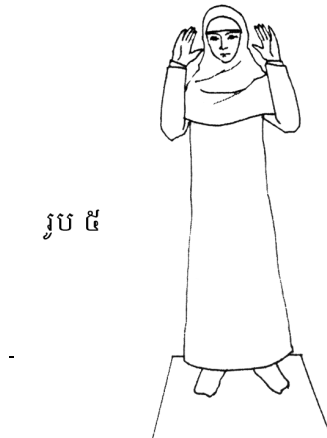
សំបាស់យ៉ាងស្លីបហ្នាំ (سُبْحَانَ)

អ្នកសំបាស់យ៉ាង ចាំបាច់ត្រូវនៀត (តាំងចិត្ត) ថាខ្លួនសំបាស់យ៉ាងអ្វី,
 ដូចនេះគឺ៖ "ខ្ញុំសំបាស់យ៉ាងស្លីបហ្នាំ (سُبْحَانَ) (គឺប្រាប់ឈ្មោះសំបាស់យ៉ាង
 ដែលខ្លួនតាំងចិត្តប្រតិបត្តិ) គួរបានតាំង អីលឡុលឡោះហ្នាំ ។"
 បន្ទាប់មក លើកដៃ

ទាំងពីរឡើងជិតត្រចៀក ដោយឈរលើមុខ
 ទៅឯគូបឡាត្ត់ ហើយសូត្រថា "អល់ឡីហ្នាំ
 អាក់បារ" ។ ការសូត្រដូចនេះហៅថា
 "តាក់បៀរទុល-អិះហ្នាំរីម", វ៉ាឃ្នើបឲ្យសូត្រឲ្យឮ
 បង្ហូរ មិនឲ្យសូត្រដោយសម្លេងតិចទេ; ដូច
 រូបភាពទី ៥ ។

បន្ទាប់មក ដាក់ដៃទាំងពីរចុះស្របដងខ្លួន
 ដូចរូបភាពទី ៦ ។ ក្រោយពីបាននៀតហើយ

បើមិនបានសូត្រតាក់បៀរទុលអ៊ុះហ្គ័រមទេ, សំបាស់យ៉ាងរបស់ខ្លួនត្រូវខូច
ទោះរក្ខត ឬដោយចេតនាមិនធ្វើក៏ដោយ ព្រោះតាក់បៀរទុលអ៊ុះហ្គ័រមជា
រក្ខតមួយដូចរក្ខតដទៃទៀត, ដូចរក្ខតនិងការឈរត្រង់ខ្លួនរវាងរក្ខត, ដូចការ
ឈប់សម្រាកមុនសូយូដូជាដើម ។

គ្លីរ៉ាស្ត (ការសូត្រ)

បន្ទាប់មក ឲ្យសូត្រស្វ៊ីរ៉ោះត្ថូហ្គាទីហ្គាស្តដូចនេះគឺ៖

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	ប៊ីស មីលឡាហ្គៀររ៉ោះហ្គ័រម៉ា នៀររ៉ហ្គ័រម
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	អាល់ហ្គាម៉ា លីលឡាហ្គ័រ រ៉ាប់ប៊ីល អាឡាមីន
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	អាមរ៉ោះហ្គ័រម៉ា នៀររ៉ហ្គ័រម
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ	ម៉ាលីគី យ៉ោមីយូដ្យីន
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ	អ៊ីយ៉ាកា ណាក្តូច្នូ វ៉ាអ៊ីយ៉ាកា ណាស់តាអ៊ីន
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ	អ៊ុះហ្គ័រឌីណាស្ត្រីរ៉ត្ថូលមុសតាគីម
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ	ស្ត្រីរ៉ត្ថូលឡាស្ត្រីណា អាន់អុំតា អាឡៃហ្គ័រម
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ	ក្តុយរីលម៉ាក្តូច្នូប៊ី អាឡៃហ្គ័រម វ៉ាឡាដ្នូដ្នូលលីន

អត្ថន័យ៖ ដោយនូវព្រះនាមអល់ឡោះហ្គ័រ ព្រះដ៏មានព្រះមេត្តាធម៌ ព្រះ
ដ៏មានព្រះមេត្តាករុណាប្រណី ។ សូមថ្វាយសេចក្តីស្នើចសរសើរចំពោះ
អល់ឡោះហ្គ័រ ព្រះម្ចាស់នៃពិភពទាំងពួង ។ ព្រះដ៏មានព្រះមេត្តាធម៌ ព្រះដ៏
មានព្រះមេត្តាករុណាប្រណី ។ ព្រះម្ចាស់នៃថ្ងៃជំនុំជម្រះ ។ ព្រះអង្គទេ

៨ ។ បន្ទាប់ពីនោះមកដើមអង្គុយវិញ, ដូចរូបភាពទី ៩ ។ នេះជាការបញ្ចប់
រ៉ក្កាត់ទី ១ ។ រួចហើយដើមឈរត្រង់ខ្លួនវិញ, ដូចរូបភាពទី ៦; ហើយក្នុង
ពេលដែលដើមឡើងឈរវិញនេះឲ្យសូត្រថា៖

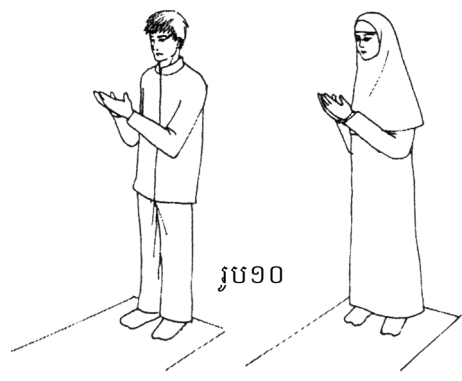
(بِحَوْلِ اللَّهِ وَتَوْفِيقِهِ أَفْعَدُ)⁷ (ប៊ីហ្គោលីលឡាហ្គ័រ វ៉ា ត្ថូវ៉ាទីហ្គ័រ អាត្ថូម វ៉ា
អាត្ថូមីដូ)

អត្ថន័យ៖ ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំក្រោកនិងអង្គុយ អាស្រ័យអំណាចនិង
ឥទ្ធិពលរបស់អល់ឡោះហ្គ័រ ។

ពេលឈរត្រង់ខ្លួន នឹងខ្លួនហើយ, ដូចក្នុងរូបទី៦, ឲ្យសូត្រស្វ៊ីរ៉ោះត្ថូ
អាល់ហ្គាទីហ្គាស្តនិងសូត្រស្វ៊ីរ៉ោះត្ថូណាមួយ ក្រៅពីស្វ៊ីរ៉ោះត្ថូដែលមាន
សាច់ដូស្តរ៉ាហ្គ័រ ។

គូនូត (ការលើកដៃសូមពរ)

ជាមុសតាហ្គាប ។ ឲ្យធ្វើគូនូតដោយលើកដៃទាំងពីរឡើងដូចខ្លួនអ្នក,
ដូចរូបភាពទី ១០, ហើយសូត្រថា៖

⁷ ការសូត្រមួយឃ្លានៅក្នុងរង់ក្រចកនេះជាមុសតាហ្គាប ។

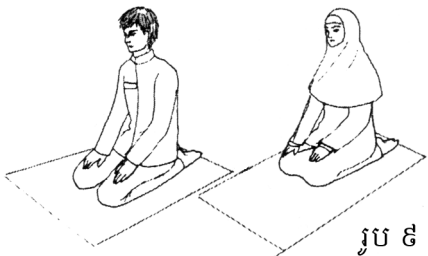
វ៉ា អាលី មូហ្គាំម៉ាដូ)

អត្ថន័យ: សូមថ្វាយសេចក្តីរុងរឿងនិងការសរសើរចំពោះព្រះជាម្ចាស់របស់ទូលបង្គំ ព្រះអង្គ ទ្រង់មហាខ្ពង់ខ្ពស់ (សូមអល់ឡោះហ្គាំ ប្រទានពរជ័យសិរីសួស្តីដល់មូហ្គាំម៉ាដូនិងក្រុមគ្រួសារព្រះអង្គ) ។

រួចហើយងើបមកអង្គុយ, ដូចរូបភាពទី ៩, ហើយឲ្យសូត្រថា៖

(اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّيْ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ) ⁶ (អាស់តាកុំហ្គីរុលឡោះហ្គាំ រ៉បបី វ៉ា អាទូចូ អ៊ុឡៃហ្គី)

អត្ថន័យ: សូមអល់ឡោះហ្គាំ អភ័យទោសឲ្យទូលបង្គំជាខ្ញុំផង ។ ទូលបង្គំជាខ្ញុំសូមត្រឡប់មករកព្រះអង្គវិញ (ផ្លាស់ចិត្តគំនិតមកធ្វើល្អវិញ) ។

បន្ទាប់ពីនោះមកសាច់ដូរស្តុំម្តងទៀត ដូចសាច់ដូរស្តុំដំបូង, រូបភាពទី

⁵ ការសូត្រមួយឃ្លានៅក្នុងវង់ក្រចកនេះជាមុសតាហ្គាប់ (مستحب), មានន័យថា "យកល្អគួរធ្វើ" ។ តែបើមិនធ្វើក៏មិនខុសទេដែរ ។
⁶ ការសូត្រមួយឃ្លានៅក្នុងវង់ក្រចកនេះជាមុសតាហ្គាប់ (مستحب), មានន័យថា "យកល្អគួរធ្វើ" ។ តែបើមិនធ្វើក៏មិនខុសទេដែរ ។

ដែលអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំគោរពបូជា ព្រះអង្គទេដែលអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំអង្វរសូមនូវជំនួយ ។ សូមព្រះអង្គមេត្តាដឹកនាំអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំឆ្ពោះទៅកាន់មាគ៌ាគ្រង់ត្រូវ ។ មាគ៌ារបស់បណ្តាអ្នកដែលព្រះអង្គបានព្រះរាជទានឲ្យនូវឧបការធម៌[ពិសេសនៃព្រះអង្គ] ពុំមែនបណ្តាអ្នកដែល[ប្រទូសប្រឆាំងបណ្តាព្រះសាស្តារបស់អល់ឡោះហ្គាំ និងចំពោះសិក្ខាបទរបស់ព្រះអង្គដែល]ទទួលរងនូវព្រះពិរោធនៃព្រះអង្គទេ ហើយក៏ពុំមែនបណ្តាអ្នករង់ចាំខុសទេដែរ [និងមិនស្ថិតនៅលើមាគ៌ានៃព្រះអង្គទេ] ។

ចប់ហើយត្រូវសូត្រស្វ៊ីរ៉ោះត្តុណាមួយ, ឧទាហរណ៍ ស្វ៊ីរ៉ោះត្តុ អាស់-អ៊ុខ្លាស់ ជាដើម គឺ៖

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	ប៊ីស មីលឡាហ្គៀររ៉ោះហ្គាំម៉ា
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ	គុល ហ្គីរ៉ាល់ឡៃហ្គី អាហ្គាដូ
اللّٰهُ الصَّمَدُ	អល់ឡៃហ្គីស្វ៊ីម៉ាដូ
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ	ឡៃហ្គាំ យ៉ាលីដូ វ៉ា ឡៃហ្គាំ យូឡាដូ
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ	វ៉ាឡៃហ្គាំ យ៉ាគុលឡាហ្គី គូហ្គីរ៉ាន់ អាហ្គាដូ

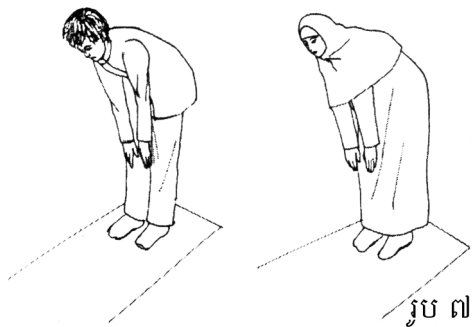
អត្ថន័យ: ចូរអ្នកថា៖ "ព្រះអង្គគឺអល់ឡោះហ្គាំ ព្រះមួយគត់ ។ អល់ឡោះហ្គាំ ព្រះអនន្ត ។ ព្រះអង្គមិនឲ្យកំណើតទេ ព្រះអង្គមិនត្រូវប្រសូតមកទេ ។ ពុំមានអ្វីដូចព្រះអង្គឡើយ ។"

ការសូត្រស្វ៊ីរ៉ោះត្តុក្រោយពីសូត្រអាស់-ហ្គាទីហ្គាស្តុ, អាចសូត្រស្វ៊ីរ៉ោះត្តុណាមួយក៏បាន លើកលែងតែស្វ៊ីរ៉ោះត្តុណាដែលមានសាច់ដូរស្តុំ (គឺមានស្វ៊ីយូដ) វ៉ាយ៉ូប ដែលមាន ៤ គឺ៖ ស្វ៊ីរ៉ោះត្តុ ៣២ អាយ៉ាត្តុ ១៥; ស្វ៊ីរ៉ោះត្តុ

៤១ អាយ៉ាត្តូ ៣៧; សូរ៉េ:ត្តិ ៥៣ អាយ៉ាត្តូចុងក្រោយបំផុត; សូរ៉េ:ត្តិ ៩៦ ពីរអាយ៉ាត្តូចុងក្រោយ ។

រុគ្គ័អ៊ី (رُكُوعٌ ឱន)

បន្ទាប់ពីនោះមកឲ្យរុគ្គ័អ៊ី (ឱន) ដោយយកដៃទាំងពីរដាក់លើជង្គង់ទាំងសងខាង ដូចរូបភាពទី ៧ ។ បន្ទាប់មកឲ្យសូត្រក្នុងពេលកំពុងរុគ្គ័អ៊ីនេះ ថា៖

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
ស៊ីបហ្គាណា រីបបីយ៉ាល់អុត្ត្រឹម វ៉ា
បីហ្គាំឌ្លឹះហ្គាំ
(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ)³ (អល់ឡ័ហ្គ័មម៉ា ស្វល់លី អុឡា មូហ្គាំម៉ាដូ
វ៉ា អាលី មូហ្គាំម៉ាដូ)

អត្ថន័យ៖ សូមថ្វាយសេចក្តីរុងរឿងនិងការសរសើរចំពោះព្រះជាម្ចាស់
រូបសំណាកទូលបង្គំជាខ្ញុំ ព្រះអង្គ^៥ ទ្រង់មហាជំរឿង (សូមអល់ឡ័ហ្គ័មម៉ា^៥)

³ ការសូត្រមួយឃ្លានៅក្នុងរង្វង់ក្រចកនេះជាមុសតាហ្គាប (مستحب), មានន័យថា "យកល្អគួរធ្វើ" ។ តែបើមិនធ្វើក៏មិនខុសទេដែរ ។

ប្រទានពរជ័យសិរីសួស្តីដល់មូហាំម៉ាដូនិងក្រុមគ្រួសារព្រះអង្គ^៥ ។

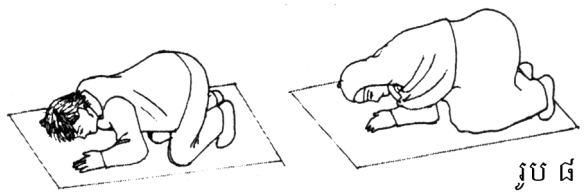
បន្ទាប់ពីនោះមកឲ្យក្រោកឈរគ្រងខ្លួនឡើងវិញ ដូចរូបភាពទី ៦ ហើយឲ្យសូត្រថា៖

(سَبِّحْ لِلَّهِ لَمِنَ حَمْدِهِ)⁴ (សាមីអុល់ឡ័ហ្គ័មម៉ា លីម៉ាន់ ហ្គាមីដូរ៉ូស្តូ)

អត្ថន័យ៖ អល់ឡ័ហ្គ័មម៉ា^៥ ទ្រង់សរសើរការអ្នកសរសើរព្រះអង្គ^៥ ។

ស៊ីយ្យូដូ (سُجُود ការក្រាប)

បន្ទាប់មកដាក់ខ្លួនចុះស៊ីយ្យូដូ ដោយដាក់ថ្ងាសផ្ទាប់លើបន្ទះដី, ដាក់ដៃទាំងពីរ, ដាក់ក្បាលជង្គង់ទាំងពីរ, ដាក់ចុងមេដើងទាំងពីរ នៅលើផ្ទៃរាប, ដូចរូបភាពទី ៨ ។

ក្នុងពេលស៊ីយ្យូដូនេះឲ្យសូត្រថា៖

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ
ស៊ីបហ្គាណា រីបបីយ៉ាល់អាក្ត្រឹម វ៉ា
បីហ្គាំឌ្លឹះហ្គាំ
(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ)⁵ (អល់ឡ័ហ្គ័មម៉ា ស្វល់លី អុឡា មូហ្គាំម៉ាដូ)

⁴ ការសូត្រមួយឃ្លានៅក្នុងក្រចកនេះជាមុសតាហ្គាប, យកល្អគួរធ្វើ ។ តែបើមិនធ្វើទេក៏មិនខុសទេដែរ ។